

כְּמֵלֵא נִימָא, פְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מְתַנִּיתִין,
וְהָאִי נִימָא אִיהוּ צְדִיק, וְלֹאוּ לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ
קְדָמָאִין, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדֵּק עִם
הַצְדִּיקִים אֲפִילוּ פְּחוּט הַשְּׁעָרָה.

וְזִית נִימָא וְנִימָא דְשְׁעָרָה דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא
דְּלֵא נְפִיקָא מִמְבוּעָא עֲלָאָה, וְהָאִי נִימָא
אִיהוּ ו', מְבוּעָא דִּילִיָּה י', דְּסִלְקָא בְּאוּרָא עַד
אֵין סוּף וְנִחְתָּא עַד אֵין תְּכֵלִית.

וְאוּרָה עֶשֶׂר, וּבְגִינָה אֲתָמֵר (שמות כו טז) עֶשֶׂר
אֲמוֹת אַרְבַּע הַקָּרֶשׁ, אֲמוֹת אֵינּוֹן
מְאוֹת בְּהַפּוּכָא, וְאֲמָה וְחֲצֵי הָאֲמָה רַחֲב
הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, דָּא רְזָא דְשַׁעוּר קוּמָה, דְּאִיהוּ
אֲזִיל עַל ק"ו הַמְדָּה, מֵאִי ק"ו דָּא אֵת ו',
דְּאִיהוּ מְדָה לְכָל שַׁעוּרָא דְגוּפָא.

אִיהוּ מְדָה בֵּין עֵינָא לְעֵינָא, וְעֵלָה אֲתָמֵר (שם)
ה טו) אֲצַבְעֵי אֱלֹהִים הֵיא, אִיהוּ שַׁעוּרָא
דְּאוּרְכָא דְחוּטְמָא וְאִיהוּ שַׁעוּרָא דְכָל אֲצַבְעָא
וְאֲצַבְעָא וְשַׁעוּרָא בֵּין אֲצַבְעָא לְאֲצַבְעָא ו' (ג"א)
(י).

י' אִיהוּ מְדָה דְשָׁפָה, וּמְדָה דְכָל עֵינָא וְעֵינָא
בְּעַגּוּלָא, וּמְדָה דְפִן וּפִן דְאֲנַפִּין, וּמְדָה
דְקַמ"ץ סְתִים, וְכַד אֲתַפְתַּח קַמ"ץ אֲתַפְתַּח
בְּחֻמֵּשׁ אֲצַבְעֵין בְּרְזָא דְה', דְבַהוֹן הָאִי קוּ אֲזִיל
חֻמֵּשׁ מְאָה שְׁנַיִן.

וְכַד (ס"א ו' פד) נְחִית לְתַתָּא לְגַבֵּי צְדִיק אֲתַקְרִי
שַׁעוּר, וְכַד סְלִיק לְעִילָא לְגַבֵּי אִימָא
עֲלָאָה אֲתַקְרִי קוּמָה, וְרְזָא דְמֵלָה (שם טז)
יח) וְיַמְדוּ בְעַמֵּר דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, דְּאִיהוּ
עַמֵּר לְגִלְגֻלַּת, דְּאִיהוּ גִלְגֻלַּתָא דְרִישָׁא,
וְשְׂכִינְתָא תַתָּאָה אִיהוּ סְפִירַת הַעוֹמֵר, דְּבַה מְנִי
שְׁבַע יוֹמִין דְּאֵינּוֹן שְׁבַע שְׁבַתוֹת, דְּאִית בְּהוֹן

בְּהֵם אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם שֶׁל שֵׁשׁ שֶׁל כָּל שְׁבוּעָה, וְשְׁבַע שְׁבַתוֹת, הֲרִי מ"ט (של מסטרו"ף), שְׁהֵם

הַעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֲלֵא
כְּמֵלֵא נִימָה, כְּמוֹ שְׂבָאוּהוּ
בְעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא
צְדִיק, וְלֹא לְחַנּוּם פְּרֻשׁוּהוּ
הֲרֵאשׁוּנִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְדַקְדֵּק עִם הַצְדִּיקִים אֲפִילוּ
פְּחוּט הַשְּׁעָרָה.

וְאֵין נִימָה וְנִימָה שֶׁל שְׁעָרָה שֶׁל
הַעִתִּיק הַקְדוֹשׁ שֶׁלֹּא יוֹצֵאת
מִמְעֵין עֲלִיוֹן, וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא
ו', מְעִינּוּ הִיא י' שְׁעוּלָה בְּאוּר
עַד אֵין סוּף וְיִוֵּרד עַד אֵין
תְּכֵלִית.

וְהִיא עֶשֶׂר, וּבְגִלְגֻלָּה נֹאמֵר עֶשֶׂר
אֲמוֹת אַרְבַּע הַקָּרֶשׁ, אֲמוֹת הֵם
מְאוֹת בְּהַפּוּף, וְאֲמָה וְחֲצֵי
הָאֲמָה רַחֲב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, זֶה
סוּד שַׁעוּר הַקוּמָה, שֶׁהוּא הוּלְפָה
עַל ק"ו הַמְדָּה. מַה זֶה ק"ו? זֶה
הָאוֹת י', שֶׁהִיא מְדָה לְכָל שַׁעוּר
שֶׁל הַגּוּף.

הִיא מְדָה בֵּין עֵין לְעֵין, וְעֵלִיָּה
נֹאמֵר אֲצַבְעֵי אֱלֹהִים הֵיא, הוּא
שַׁעוּר שֶׁל אַרְבַּע הַחֻטִּים, וְהִיא
שַׁעוּר שֶׁל כָּל אֲצַבְעֵי וְאֲצַבְעֵי
וְשַׁעוּר בֵּין אֲצַבְעֵי לְאֲצַבְעֵי ו' (כ"א)
(י).

י' הִיא מְדָה שֶׁל שָׁפָה, וּמְדָה שֶׁל
עֵין וְעֵין בְּעַגּוּל, וּמְדָה שֶׁל פִּן
וּפִן שֶׁל פְּנִים, וּמְדָה שֶׁל קַמ"ץ
סְתִים, וְכַשֶּׁנִּפְתַּח קַמ"ץ, נִפְתַּח
בְּחֻמֵּשׁ אֲצַבְעוֹת בְּסוּד שֶׁל ה',
שְׁבַעֵם הֵקוּ הַזֶּה הוּלְפָה חֻמֵּשׁ
מְאוֹת שְׁנַיִם.

וְכַאֲשֶׁר (כַּאֲשֶׁר) יוֹרד לְמִטָּה אֵל
הַצְדִּיק, נִקְרָא שַׁעוּר, וְכַשֶּׁעוּלָה
לְמַעְלָה לְאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, נִקְרָא
קוּמָה, וְסוּד הַדְּבָר - וְיַמְדוּ
בְעַמֵּר, זֶה שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא
עַמֵּר לְגִלְגֻלַּת, שֶׁהִיא גִלְגֻלַּת
הֲרֵאשׁ, וְשְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא
סְפִירַת הַעַמֵּר, שְׁבוּ מוֹנָה שְׁבַע
יָמִים שֶׁהֵם שְׁבַע שְׁבַתוֹת, שִׁישׁ

שְׁהֵם אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם שֶׁל שֵׁשׁ שֶׁל כָּל שְׁבוּעָה, וְשְׁבַע שְׁבַתוֹת, הֲרִי מ"ט (של מסטרו"ף), שְׁהֵם

תקונא תשסרי - לח ע"ב

ארבעים ותשע פנים טהור, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, ברופך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שבהם נטהרת שכינה תחתונה אל בעלה במקוה שלה, שהוא מקוה ישראל יהו"ה, והוא שעור קומה, שפך הן אותיות מקוה - קומה, והם ס' שתומה בסוד זה: (ציור למעלה) של תשע נקודות לכל צד, בנקודה האמצעית נשלמו לארבעים סאים, הוא השעור של המקוה, שבו נטהרת אשה לבעלה.

ורפני שנטהרת, צריך למנות שבעה ימי טהרה, להשלים בהם ארבעים ותשע פנים טהרה של התורה, ובהם מתחברת תורה שבכתב עם תורה שבעל פה ביום השבועות, שהם דו פרצופים של אדם, והחבור של שניהם רח"ם, שהוא מאתים ארבעים ושמונה מצוות עשה, וסוד הדבר - קדש לי כל בכר פטר כל רחם, בחבור הזה של שבועות מתקרבים כל מצוות עשה כעצמים בבטן המלאה. ובאותו זמן, כל אותם איברים מקבלים על ידי צנורות זה מזה. זהו שכתוב מקבילות הללאות אשה אל אחתה, וכשהם מקבלים, כל הספירות מקבלות זו מזו, והמלאכים למטה מקבלים זה מזה, כמו שנאמר ומקבלין דין מן דין, וכל אחד ואחד נותן רשות לחברו להפגס לתחום חברו, כמו שנאמר ונותנין רשות זה לזה.

ומי גורם זה? ישראל. כששקבלים זה מזה, בין בתורה בין בממון, גורמים לקבל

ארבעין ותריין יומין דשיתא דכל שבוע, ושבע (דף ע"א) שבתות הא מ"ט (נ"א דמטטרו"ן), דאינון מ"ט אנפין טהור, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, ברופך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דבהון אתדפיאת שכינתא תתאה לגבי בעלה, במקוה דילה, דאיהו מקוה ישראל יהו"ה, ואיהו שיעור קומה, דהכי אינון אתוון דמקוה קומה, ואינון ס' סתימא ברזא דא, דתשע נקודין לכל סטר, בנקודה דאמצעיתא אשתלימו לארבעים סאין, איהו שיעורא דמקוה, דביה אתדפיאת אתתא לבעלה.

וקדם דאתדפיאת, צריך למנאה שבעה יומין דדכיו, לאשלמא בהון מ"ט פנים דכיו דאורייתא, ובהון אתחברת אורייתא דככתב ואורייתא דבעל פה ביומא דשבועות, דאינון דו פרצופין דאדם, וחבורא דתרווייהו רח"ם, דאיהו רמ"ח פקודין דעשה, ורזא דמלה (שמות י"ב) קדש לי כל בכר פטר כל רחם, בהאי חבורא דשבועות מתקרבין כל פקודין דעשה, כעצמים בבטן המלאה (קהלת י"א ה).

ובהוא זמנא, כל אינון אברין מקבלין על ידי צנורין דא מן דא, הדא הוא דכתיב (שמות כ"ו ה) מקבילות הללאות אשה אל אחתה, וכד אינון מקבלין, כל ספיראן מקבלין דא מן דא, ומלאכין לתתא מקבלין דין מן דין, פמה דאת אמר ומקבלין דין מן דין, וכל חד וחד יהיב רשו לחבריה, לאעלא בתחומא דחבריה, פמה דאת אמר ונותנין רשות זה לזה.

ומאן גרים דא, ישראל פד מקבלין דא מן דא, בין באורייתא בין בממוןא, גרמין

לקבלא לעילא דא מן דא,

למעלה זה מזה ולהשפיע זה לזה, והכל על ידי צנורות. זהו שכתוב תהום אל תקום קורא לקול צנוריה וגומר, ומה אומרים זה לזה? אבע מימיה, קול שני רעים אני שומע.

ובנגדם שתי שפתים שנקראים אפיקי מים, ומי הם? נצח והוד, שנקראים שקתות המים, ושניהם נשקים על ידי צנור שהוא העמוד האמצעי שכולל הכל, והוא ברית דכילין בן כל האיברים של הגוף, כל הצנורות משקים מהאות ו', שהוא נהר ששופע ויוצא מעדן, והוא צנור שיוצא ממעין המים שהוא י', וממנו מתפשטת ה' שהיא הים העליון.

ובא וראה, תשע נקודות הן מן קמ"ץ עד שור"ק, וכלן נקראו צנורות ומעיינות לאותיות, שהן כלולות בקרקע, שהיא שכינה התחתונה שנקראת ג"ן, כלולה משלשה וחמשים סדרים של התורה, ועליה נאמר גן נעול אחותי כלה, גל נעול מעין חתום. חתום ודאי, משום שהיא בתולה ואיש לא ידעה, והיא חכמת שלמה, שעליה נאמר ותרב חכמת שלמה, מנגדלת מכל ההשקאה של כל ספירה וספירה על ידי אותו צנור, שהוא ו', עד שמגיעה לאותו המעין העליון, שהיא י' העליונה, חכמת כל בני קדם, ובאותו זמן היא נעשית כתר בראש האות ו'.

ובא וראה, שכינה תחתונה, כשהיא משקית מהנקודות, נקראת חר"ק חל"ם שור"ק, למי? לאותו צנור שהוא ו', שכולל ששה צנורות, שכלם משש אותיות שהן אבגית"ץ וכי, ששה צנורות הם שתלויים ממנו, והוא כולל שש אחרים, וכלם עולים לארבעים ושנים

ולאשפעה דא לדא, וכלא על ידי צנורין, הדא הוא דכתיב (תהלים מב ח) תהום אל תהום קורא לקול צנוריה וגומר, ומאי אמרי דא לדא, אבע מימיה. קול שני ריעים אני שומע.

ואינון לקבליהו תרין שפון דאתקרון אפיקי מים, ומאן נינהו נצח והוד, דאתקרון שקתות המים, ותרוייהו אתשקיין על ידא דצנורא דאיהו עמודא דאמצעייתא דכליל פלא, ואיהו ברית דכילין ביה כל אברין דגופא, כל צנורין אינון אתשקיין מן את ו', דאיהו נהר דנגיד ונפיק מעדן, ואיהו צנור דנפיק ממעינא דמיא דאיהו י', ומגיה אתפשטא ה' דאיהי ים עלאה.

ותא חזי תשע נקודין אינון מן קמ"ץ עד שור"ק, וכלהו אתקריאו צנורין ומבועין לאתוון, דאינון כלילין בקרקע, דאיהי שכינתא תתאה, דאתקריאת ג"ן, כלילא מתלת וחמשים סדרין דאורייתא, ועלה אתמר גן נעול אחתי כלה, גל נעול מעין חתום, חתום ודאי, בגין דאיהי בתולה ואיש לא ידעה, ואיהי חכמת שלמה, דעלה אתמר (מלכים א ה ו) ותרב חכמת שלמה, אתרביאת מכל שקיו דכל ספירה וספירה, על ידא דההוא צנורא דאיהו ו', עד דמטיאת לההוא מבועא עלאה דאיהי י' עלאה חכמת כל בני קדם, ובההוא זמנא אתעבידת איהי תגא ברישא דאת ו'.

ותא חזי, שכינתא תתאה בד איהי אתשקיין מן נקודין, אתקרי חר"ק חל"ם שור"ק, למאן לההוא צנור דאיהו ו', דכלילין שית צנורין, דכלהון משית אתוון, דאינון אבגית"ץ וכי, שית צנורין אינון דתליין מגיה, ואיהו כליל שית אחרנין, וכלהו סלקין למ"ב, וכי, ששה צנורות הם שתלויים ממנו, והוא כולל שש אחרים, וכלם עולים לארבעים ושנים

אתקריאת חר"ק חל"ם שור"ק דההוא צנור,
פגוונא דא ו'.

והכי אתקריאת לגבי י', והכי לגבי ה', ורזא
דמלה אני ראשון ואני אחרון וכו',
ולזמנין איהי עטרה על רישא דאת ו', פגוונא
דא ורזא דמלה נוטה שמים פריעה, ודא
רזא דרישא דאת א, ולזמנין נחית תחותי
פגוונא דא א קמ"ץ, פד סלקא על רישא
אתקריאת פגא ורק"א, בההוא זמנא אתמר
בה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה,
ואתקריאת חל"ם, וכד נחתת תחותיה
אתקריאת חיר"ק, ואיהי (דף לט ע"ב) לח"ם,
דהכי איהו חל"ם בהפוך אתון לח"ם, ודא
איהו לחם אפירים אכל איש (תהלים עח
כה), דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה,
מסטרא דחכמה אתקריאת חל"ם, ומסטרא
דעמודא דאמצעייתא אתקרי שור"ק, פמה
דאת אמר (ירמיהו ג כא) ואנכי נטעתיך שור"ק
פלה זרע אמת, ההוא דאתמר ביה (מלכה ז ט)
אמת ליעקב, מסטרא דיליה אתקריאת חר"ק,
ובהפוך אתון חק"ר, ובגינה אתמר (איוב יא
ט) החקר אלוה תמצא, ואיהי קרח הנורא,
דאיהו שמא תליתאה דצלומא, דאתמר ביה
הא"ל הגדול הגבור והנורא, הנורא איהו
עמודא דאמצעייתא.

ושור"ק איהו טמיר וגניז, מסטרא דצדיק
דאיהו ברית, אור גנוז. דאיהו ר"ז
פחושפן אור, פמה דאוקמוהו מארי מתניתין,
אור זרוע לצדיק, ודא הוא אור הגנוז
לצדיקיא, דחמש אור דלעילא מניה פלהון
אינון באתגלייא.

נקראת חר"ק חל"ם שור"ק של
אותו הצנור, כמו זה: ו'
וכך היא נקראת אל י', וכך אל
ה', וסוד הדבר - אני ראשון ואני אחרון
וכו', ולפעמים היא עטרה על ראשו של
האות ו', כמו זה: א, וסוד הדבר - נוטה
שמים פריעה, ותו הסוד של הראש של
האות א. ולפעמים יורד תחתיו כמו זה:
א קמ"ץ, כשעולה על הראש נקראת
חקר ורק"א. באותו זמן נאמר בה אשת
חיל עטרת בעלה, ונקראת חל"ם,
וכשיורדת תחתיו נקראת חיר"ק,
והיא לח"ם, שכן הוא חל"ם
בהפוך אותיות לח"ם, וזהו לחם
אפירים אכל איש, שנאמר בו
יהו"ה איש מלחמה. מצד של
החכמה נקראת חל"ם, ומצד
העמוד האמצעי נקראת שור"ק,
כמו שנאמר ואנכי נטעתיך שורק
פלה זרע אמת, אותו שנאמר בו
תתן אמת ליעקב, מצד שלו
נקראת חר"ק, ובאותיות הפוכות
חק"ר, ובשבילה נאמר החקר
אלוה תמצא, והיא קרח הנורא,
שהוא השם השלישי של תפלה,
שנאמר בו הא"ל הגדול הגבור
והנורא, הנורא הוא העמוד
האמצעי.

ושור"ק הוא טמיר וגנוז, מצד של
צדיק שהוא ברית, אור גנוז,
שהוא ר"ז פחושפן אור, כמו
שבארוהו בעלי המשנה, אור זרע
לצדיק, וזהו האור הגנוז
לצדיקים, שחמשה אור
שלמעלה ממנו הם כלם
בהתגלות.

וכי הוא? שלשה אור סגול,
ושנים אור שב"א, כשעולה על
פניהם של שתי נקודות שהן
שב"א, נעשית שור"ק, וסוד
הדבר - סמכוני באשיות,

ומאי ניהו, תלת אור סגול, ותריין אור שב"א, פד סלקא על גדפיייהו
דתריין נקודין דאינון שב"א, אתעבידת שור"ק, ורזא דמלה (שיר ב